

Sygn. akt II KK 371/20

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **R. J. M.**,
skazanego z art.200 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu
w dniu 16 grudnia 2020r. , bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego,
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt IX Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.,

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej kasacji obrońca skazanego R. J. M. zawarł jednocześnie wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt IX Ka (...) Podniósł m.in., że „wobec wagi podniesionych zarzutów dalsze wykonywanie kary pozbawienia wolności jest nieuzasadnione”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego R. J. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć w przepisie tym nie wskazano przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winno ono mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, albowiem wprowadza wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano pogląd, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia powinno nastąpić wówczas, gdy jego wykonanie powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty. W wypadku wydania wyroku skazującego chodzi o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego orzeczenia, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji. Dlatego konieczna jest ocena stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji przez pryzmat zarzutów kasacyjnych [por. D. Świecki (red.), *Komentarz do art. 532 Kodeksu postępowania karnego*, LEX/el. 2015].

Tego rodzaju ocena – dokonana oczywiście obecnie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia – prowadzi do konkluzji, że w przedmiotowej sprawie nie istnieje na tyle realna obawa poniesienia przez R. J. M. dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać, aby przedmiotowy wniosek uwzględnić. Kwestia ewentualnej skuteczności podniesionych w kasacji zarzutów wymaga bowiem pogłębionej analizy akt sprawy. Wysokie prawdopodobieństwo zasadności zarzutów kasacji może oczywiście samoistnie skutkować potrzebą wstrzymania wykonania zaskarżonego nią wyroku. Niemniej jednak może to nastąpić tylko wówczas, gdy owa zasadność zarzutów kasacji jawi się jako bardzo wysoce prawdopodobna.

Na obecnym jednak etapie brak było wystarczających podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Samo bowiem złożenie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary i powoływanie się w nim na rażące naruszenie prawa dokonane przez sąd odwoławczy nie uzasadnia jeszcze odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

